

hævder, at Vejen maa gaa hen imod Afrustning, alt afpasset efter de forskellige Landes Forhold. Jeg tvivler ikke om, at den Vej vil blive fulgt, i samme Grad som det russiske System bærer Dødsspiren i sig selv. Men dertil kommer endelig, hvad der er ganske afgjort, at saa længe Europas Stater indbyrdes ligger paa Lur overfor hinanden og vedvarende bevæbner sig under uhyre Omkostninger, svækkes Europas Kraft; men jo mere Fredstanken vinder Indpas i de europæiske Stater, og jo mere man samler sig om de fælles Interesser, des større Evne vil man ogsaa have til at modsætte sig en hvilken som helst Fare, der maatte kunne komme udefra. Det synes mig saa aabenbart, at det behøver man ikke at diskutere.

Udenrigsministeren (Moltke): Til det ærede Medlem Hr. Axel Møller vil jeg sige, at de Spørgsmaal, han har rettet til mig, vil jeg gerne besvare i den nærmeste Fremtid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der blev foruden af det ærede Medlem Hr. Axel Møller ogsaa rettet nogle Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister fra anden Side. Det forekommer mig lidt besynderligt, at den højtærede Udenrigsminister ikke er rede til at tage en Debat fuldt ud om disse Spørgsmaal. Tør han ikke svare, eller maa han ikke? Hales der ogsaa her i Frakkeskøderne? Hvad er Meningene? Er Landets Udenrigsminister ikke i Stand til paa staaende Fod at forsvare den Opfattelse, han her i Dag har gjort til sin? Han har i Dag sagt, at den af mig hævdede Teori er forældet, og at der nu gælder en anden Opfattelse. Jeg har paavist, at denne Forandring saa i hvert Fald maa ligge efter 1920. Endnu i 1922 stod den danske Regering paa det Standpunkt, som vi hævder. Jeg spørger: Fra hvilken Dato har Udenrigsministeriet ændret sin Opfattelse?, og jeg henstiller til den højtærede Udenrigsminister, at han som den Mand, der er ansvarlig for Landets Udenrigspolitik, ikke afgiver en Falliterklæring som den, at han ikke er i Stand til at forsvare det Standpunkt, han selv har indtaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ibsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ibsen: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. A. C. Meyers Henviisning til Arbejdersammenslutninger, Fredstanken og Afvæbning kan frembyde nogen som helst Garanti mod Kulturens Ødelæggelse her i Europa, og jeg tror heller ikke, at den Kultur, som den røde Terror har skabt i Rusland, er den, som det danske Socialdemokrati kunde ønske indført herhjemme.

Formanden: Der er begæret Ordet for endnu to korte Bemærkninger, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger for denne Gang.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Der var i alle Tilfælde blandt de Spørgsmaal, der er stillet til den højtærede Udenrigsminister, et, som Ministeren formentlig maatte kunne svare paa paa staaende Fod, dette, hvorvidt den højtærede Udenrigsminister ønsker de her i Tinget fremsatte Forslag vedtaget eller ikke (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Det er der svaret paa!). Udenrigsministeren siger, at der er svaret derpaa. Ja, jeg har nu ikke opfattet, hvad der i Dag var den højtærede Udenrigsministers Svar i saa Henseende. Jeg har endvidere tilladt mig at spørge den højtærede Udenrigsminister om, hvorledes han mener, at de her fremsatte Forslag er forenelige med under urolige Forhold at hævde Danmarks Neutralitetsforpligtelser i Overensstemmelse med den Udenrigspolitik, der i de sidste 50 Aar har været ført herhjemme. Jeg har ikke faaet noget Svar derpaa af den højtærede Udenrigsminister. Jeg finder, det er i højeste Grad beklageligt, at den højtærede Udenrigsminister ikke kan give klare og utvetydige Svar paa klare og utvetydige Spørgsmaal; og naar den højtærede Udenrigsminister nu i nogen Tid skal overveje, inden han giver Svar paa de to Spørgsmaal, der er stillet her af det ærede Medlem Hr. Axel Møller, saa tror jeg, at dette er uden Sidestykke fra andre europæiske Udenrigsministres Side.

Formanden: Jeg vil gerne berolige de ærede Medlemmer med, at Debatten jo ikke afsluttes i Dag.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Ibsen sige, at jeg nærer ikke den samme Frygt for det røde Spøgelse